

De Drietand

Hallo beste Neptuners! Het is bijna niet te geloven, maar sinds de verschijning van de vorige drietand zijn alweer drie maanden voorbijgevlogen! En dit is niet zo maar een Drietand, maar wel de veertigste uitgave, een jubileumnummer dus!

De verschijning van de “april-editie” betekent ook, dat het bij velen alweer begint te kriebelen om het duikmateriaal opnieuw te voorschijn te halen en een nieuw duikseizoen aan te vatten. Hopelijk zijn de weergoden ons iets beter gezind dan vorig jaar... Voor hen die (nog...) geen getijboekje hebben drukken we de getijtabellen af, die je kan terugvinden achteraan in dit blad.

Hoe dan ook, vanaf mei en als het weer het toelaat, kan je opnieuw een delegatie Neptuners terugvinden op onze vaste locatie: aan “de punt” te Wemeldinge. Als je twijfel hebt of er al dan niet gedoken wordt, neem je best even contact op met Freddy Van Goethem, op 015/414114, of 0494/089561. Hou ook je E-mail in het oog, want ten laatste op zaterdagmiddag zal worden bevestigd of er zal gedoken worden.

Bezorg dus, als dat nog niet zou gebeurd zijn, je E-mailadres aan Freddy op : freddy.vangoethem@skynet.be Via deze weg kunnen we je ook op de hoogte houden van alle belangrijke gebeurtenissen van onze club!

Zoals altijd, kunnen jullie ook de gebruikelijke aankondigingen terugvinden in dit blad, dus neem er alvast jullie agenda bij om de data te noteren.. En ook niet te vergeten de samenvatting van ons meer dan geslaagd Ardennen weekend!!

Eveneens zoals steeds blijken sommige duikende leden nog niet in orde te zijn met hun medische keuring! Zorg er a.u.b. voor dat dit zo snel mogelijk wordt geregeld, zodat je in regel bent met de NELOS-reglementering!

Zo hiermee is mijn “schrijfsel” weer een feit. Er rest mij enkel nog u veel leesplezier toe te wensen, en vergeet het niet...als je het doet, doe het veilig!!

!!VAN HARTE PROFICIAT GEWENST!!

Wij willen Sonja en Hugo langs deze weg van harte proficiat wensen met hun 25^e huwelijksverjaardag!!

Stenopus hispidus - Kappersgarnaal

Deze prachtige dieren zijn niet altijd even opvallend aanwezig op de tropische koraalriffen, maar dat ze er wel degelijk zijn, daar mag je zeker van zijn!

De plaatsen waar ze zich ophouden noemt men poetsstations. Je kan ze als je goed uitkijkt, ontdekken doordat er lange witte antennes vanuit een grotje of een overhangend stuk steen naar buiten steken. Ook voor de vissen, die wensen gepeetst te worden, is dit het herkenningspunt om te weten waar ze moeten zijn.

Zij komen er naartoe om zich te laten ontdoen van parasieten en dode stukjes huid, meteen de hoofdbezigheid van deze garnalen.

Bij het poetsen gaan zij zeer grondig te werk en kruipen zelfs in de bek van veel grotere dieren, zoals b.v. baarzen of zelfs murenen. De vissen laten hen begaan en genieten duidelijk van het poetswerk van de garnalen.

Nochtans heb ik ooit met eigen ogen kunnen zien dat de garnaal enkel veilig is op de plaats waar het poetsstation zich bevindt, want toen het diertje schrok, door het afgaan van mijn flits en zich plots een meter van de vaste stek waagde, werd het prompt door een grote baars in tweeën gebeten en naar binnen geslokt!

Hoewel het poetsen de garnalen een klein deel aan voedsel oplevert, is dit verre van voldoende om de dag door te komen. Verder voeden zij zich met kleine borstelwormpjes, aasgarnaaltjes en plankton.

Het geslachtsonderscheid is vrij duidelijk te zien. Bij het vrouwtje zijn de “eierstokken” duidelijk te zien als twee groene langwerpige vlekken in het onderlichaam.

Deze dieren vormen koppels voor het leven en het mannetje zal het vrouwtje altijd agressief verdedigen. Het is ook hij die op zoek gaat naar het voedsel, het vrouwtje zal dan het eten uit de mond van het mannetje halen.

Zoals alle kreeftachtigen moeten zij regelmatig van pantser “wisselen”. Op dat moment zijn zij zeer kwetsbaar en zullen zij zich niet vertonen tot het nieuwe pantser volledig is uitgehard.

De paring kan ook enkel tijdens deze periode plaatshebben. Na het leggen en bevruchten van de eitjes, draagt het vrouwtje deze nog een hele tijd mee tussen de achterpoten, waar ze er voor zorgt dat er regelmatig zuurstofrijk water wordt aangevoerd. Dit is noodzakelijk om het beschimmelen van de eitjes te voorkomen. Bij het uitkomen van de eitjes drijven de jongen nog een hele tijd mee tussen het plankton, tot ze groot genoeg zijn om een partner te kiezen en zich te vestigen op een poetsstation.

Deze tot 5 centimeter grote garnalen komen voor op de riffen van het Caribische gebied en van de Indische en de Stille Oceaan.

Lidgelden MDC Neptune 2009

Voor hen die het nog niet zouden weten, en bijgevolg waarschijnlijk dus ook hun lidgeld nog niet hebben gestort...het lidgeld werd vastgelegd op :

120 € voor een duikend lid
100 € voor een student duikend lid
90 € voor een zwemmend lid
15 € voor kinderen

!! Belangrijke mededeling !!

Wij kregen de opmerking dat potentiële nieuwe leden het lidgeld aan de hoge kant vinden. Dit omdat voor hen de duiksport een nieuw gegeven is, waarbij zij het lidgeld al dienen te betalen, terwijl ze tijdens de duur van de opleiding mogelijk moeten vaststellen dat het toch niets voor hen is.

Ondertussen werd in sommige gevallen het lidgeld echter reeds betaald, terwijl ze de opleiding afbreken...

Voor alle duidelijkheid, herinneren wij er aan, dat een nieuw lid zonder problemen een vijftal keer kan komen trainen alvorens hij of zij beslist al dan niet door te gaan met de opleiding.

Indien er potentiële duikers in jouw kennissenkring zijn kan je ze deze info dus alvast meegeven...

**Het lidgeld kan worden gestort op rek. nr.
402-9137089-74**

MDC Neptune Club Barbecue

**Aan “de punt” te Wemeldinge
Op zondag 19 juli**

**Wie mee wil duiken dient ten laatste om 12h ter plaatse te zijn
(hoog water om 13.35h)**

*

MDC Neptune mosselfestijn

**Op de parking te Wemeldinge
Op zondag 16 augustus**

**Wie mee wil duiken dient ten laatste om 10.30h ter plaatse te zijn
(hoog water om 11.50h)**

Wie mee mosselen wil eten, dient ten laatste om 11h ter plaatse te zijn. Wie later komt loopt het risico geen mosselen te hebben !!

Neptune verkiest Herbeumont sur Semois !

Eigenlijk ging het weekend vorig jaar ook al door te Herbeumont, want St. Cecile is er een fusiegemeente(-tje) van, maar Neptune had na zijn zwemtochtje in de Semois en nog een boswandeling zulk danige geuewhonger gekregen dat hij 's avonds op het banket vond dat de gangen elkaar onvoldoende snel opvolgden. Het waren er nochtans ettelijke (heb ze - onder de invloed van de wijn - helemaal niet geteld), maar, zoals dat bij een gastronomisch menu normaal is, waren ze elk apart niet al te omvangrijk. Op het einde, zo rond 24 uur, had je alles tezamen hiermee dan wel degelijk je buikje vol, maar Neptune vond dat het sneller moest gaan. Nochtans stond Filip die dag na het zwemmen klaar met een reusachtige kom overheerlijke paté en talrijke Franse broden. Had Neptune zich toen misschien een beetje ingehouden, met het vooruitzicht op 's avonds ??? Wie zal het zeggen ! Feit is, dat er nog een halve terrine paté over was om uit te delen voor thuis.

Hoe goed ik persoonlijk het hotel te St. Cecile ook vond, de wil van Neptune is nog altijd wet in zijn club en dus hadden we dit jaar een ander hotel gevonden, ditmaal te Herbeumont zelf : Hôtel la Châtelaine et Chevaliers. Alstublieft ! De titel alleen al ! 't Schijnt dat er ooit opnamen gebeurden voor een populaire televisiereeks op VTM. De baas van de zaak had Neptune verzekerd dat we voor 23 uur zouden klaar zijn met het menu . Bingo !

Toen uw reporter er toekwam, zat Neptune en zijn voltallige gezelschap al achter een lekkere Orval of koffie op het

Bij het omkleden voor de Semois-zwemtocht – hetzelfde parcours als vorig jaar – bleek alvast onze kamer erg ruim en prima naar wens te zijn. Ver hoefden we niet te rijden tot aan de Semois, maar om een watervalletje te vermijden moesten er wel enkele honderden meter worden gestapt, vermits die weg enkel door vissers mocht gebruikt worden. Deelnemende dapperen : Sonja, Nicky, Karen, Reinaut, Thibaut, Filip, Erwin, Jean-Pierre, Freddy en uw verslaggever, die dit jaar verdediger was van de wisselbeker (vorig jaar door het ontbreken van jongeren mij vrij gemakkelijk ten deel gevallen !). Bij het aantrekken van zijn vinnen trok Filip al meteen een riempje stuk. Dus één zwemmer minder. Zijn zoon, Thibaut, kon niet in zijn palmen met de botjes die hij droeg, maar hij ging dan maar zonder vinnen zwemmen.

Omdat er enkele jonge gasten meededen (Thibaut, Reinaut en Nicky) dacht ik niet dat de wisselbeker ook dit jaar voor mij zou zijn, maar ik was wel van plan hem niet zonder strijd te laten gaan! Ooit waren de jonge gasten al vertrokken, terwijl ik nog onbeholpen sukkelde om mijn handschoenen goed aan te doen (En dat voor een "ancien"! Maar die dingen trek ik dan ook maar ééns in het jaar aan). Dat mocht nu zeker niet meer gebeuren en dus stond ik goed op tijd in het water klaar om mee te gaan zodra iemand durfde vertrekken. Maar nu waren er andere treuzelaars, zodat het wel even duurde. Filip zei tegen Thibaut dat hij al maar moest vertrekken, want hij twijfelde er aan of dat zonder vinnen wel snel genoeg zou gaan. Zelf had ik daar ook zo mijn twijfels over, want om crawl-bewegingen te maken

– de zwemstijl waarin ik Thibaut meest zag zwemmen – houdt een duikpak armbewegingen wel erg tegen.

Vorig jaar had ik zelfs geen ziertje kou gevoeld bij het te water gaan, maar nu beet de kou, zoals eertijds, meteen flink in de onbeschermden delen van mijn gelaat. Als je echter gestaag blijft palmen, dan komt niet alleen je lichaam in het warm, maar ook in je gelaat voel je geen kou meer. Lastig is, dat je kort na het vertrek steeds in elkaars palmen zwemt en dus trapte ik even wat harder door, om al wat meer ruimte te krijgen, maar dat had ik beter niet gedaan, want prompt kreeg ik kramp in mijn linkerarm. Daar ging mijn plan om het de jongeren niet te gemakkelijk te maken al van bij de aanvang de mist in !

Door mijn voet van uit strekstand in de normale stand te brengen ging de kramp over, zodat ik daarna een redelijke slag kon handhaven. Het tot aan de knieën in het water wachten had me denkbaar de das omgedaan.

Ik wist uit ervaring dat elke poging tot versnellen weer kramp zou opleveren. Gewoonlijk gebeurde dit telkens wanneer de aankomst in zicht kwam. Dan wil je immers uit pure ijdelheid er nog even een schepje bovenop doen, ten behoeve van de toeschouwers ! Dus behield ik maar constant mijn standaardpalmslag, ook al bemerkte ik op een gegeven moment, kort na de start, dat ik al ingelopen was en weer in het peloton zwom. Maar ik behield mijn zelfde tempo en lette goed op om steeds de juiste plaats in de bedding te kiezen : de buitenkant van de bochten, op rechte stukken het midden en soms een eilandje tijdig ontwijken. De waterstand was overigens prima om te palmen, nauwelijks waterranonkel (foutief :“algen”) om te hinderen en er stond een flinke stroming want : “Het ging verbaasd goed vooruit !” (Om het met Raymond van het Groenewoud te zeggen). Nergens raakte ik de keien, al kwamen ze op een bepaalde plaats wel redelijk dichtbij.

Op een gegeven moment toch maar eens op de medezwimmers gelet en wonder boven wonder, ze hingen een heel eind achter me ! Was de fut er nu al uit ??? Wel zwom er iemand een honderd meter voor me. Dat zou Thibaut wel zijn, want ik verwachtte wel dat ik die vroeg of laat zou inhalen. Crawl of zelfs schoolslag volhouden in een duikpak, ik achtte het niet voor mogelijk. Op een gegeven moment zou hij er wel de brui aan moeten geven !

Na een tijd was hij echter niet meer te zien. Misschien was hij uit het water gegaan ? Maar hoed af, indien hij zo zonder palmen een spurt zou hebben ingezet en verder uitgelopen zijn ! Enfin, de zege kwam toch nog onverwacht in mijn bereik, Thibaut telde immers niet mee, wegens zijn onreglementaire uitrusting bij het zwemmen en het te vroege vertrek, zo redeneerde ik. Het enige wat ik nog hoefde te doen was rustig, maar constant blijven palmen, zodat de kramp, die onderweg toch nog eventjes opgeflakkerd was, achterwege bleef.

Van vorig jaar herinnerde ik me, dat net toen ik begon te denken dat het nu wel voldoende was geweest en dat de aankomst mocht in zicht komen (Het was toen de eerste keer dat we dit traject zwommen !), ik om een bocht rondend op een heel lang recht stuk in de verte naast de oever een soort “koor”, gekleed in allerlei kleurige anoraks zag opgesteld staan. Ik wist toen niet wat ik er moest van denken, maar het bleken de supporters aan de aankomst te zijn.

Nu had ik er nog lang geen idee van, dat het eind van de race al nabij zou kunnen zijn, toen ik, om een bocht komend, weer hetzelfde visioen in de verte zag . Aangekomen en zo fier als een gieter omdat ik de eerste (palmer) was, bevreesde het mij dat er geen spontane ovatie kwam, want zo iets komt de winnaar toch toe !? Toen kreeg ik Sonja in het oog, die net iets in het water kwam afspoelen.

Hoe was die hier terecht gekomen !? Mijn mond moet vast open gevallen zijn van pure verbazing. Waar ze me voorbij kon gegaan was, weet ik nog niet en al die tijd heb ik gedacht dat het Thibaut was die voor me hing ! Nooit gedacht dat het Sonja was !!! Om uit zicht te verdwijnen, tegen het einde aan, moet ze serieus “van jetje gegeven” hebben en eigenlijk ook Thibaut – die als aparte categorie eerste (en in zijn categorie ook laatste) aankwam . **Van harte proficiat, Sonja !** Welverdiend ! En bovendien nog **de enige vrouw in de clubgeschiedenis die de mannen klopte in het Lesse/Ourthe/Semois-palmen !**

Ik meen dat Erwin als derde in de rangschikking voor de beker toekwam, maar de overigen zijn mij helemaal ontgaan (Sorry jongens !) omdat ik op dat moment al volop van de warme wijn aan het genieten was.

Filip had er naar aloude (maar wat in de vergeethoek geraakte) traditie verschillende flessen sterkere drank in gegoten en het hoeft dan ook niet te verwonderen dat op het einde nog enkel de bodem van de ketel te zien was. Dit jaar had Filip ook voor boterhammen met kop en mosterd gezorgd. Je kon uit twee soorten kop kiezen, maar ze smaakten allebei uitstekend. Maria had dan nog voor warme venkelsoep gezorgd en ook die ging er zeer vlot in. Ik hoorde zelfs al dames konkelfoezen over het meebrengen van een dessert volgend jaar ! Het ziet er dus naar uit dat de “warme wijn” zo stilaan in een stevig “banket” ontaardt ! De plek is er in elk geval uitmuntend voor en dit bij elk weer. Herbeumont plaatste er twee grote houten tafels met zitbanken (één onder afdak) en ook een groot afdak op drie houten muren met zitbanken eraan.

Na het afzetten van het zwemgerief in het hotel, werd er nog een korte wandeling gemaakt die eindigde in een gezellige bar, waar Neptune, evenals ik, toch een tweetal Orvals nodig had om te bekomen.

Na de douche, was het in het hotel dan nog aperitief tijd. Om een dame te helpen die de aperitief wat te zoet vond, heb ik me bovendien onbaatzuchtig opgeofferd om ook dat aangeboden glas keurig leeg te maken.

Van het gastronomisch diner daarna kan ik enkel nog getuigen dat het zeer lekker was. Vooral de wildschotel staat mij echt goed voor de geest, maar als ik nadien van mijn vrouw hoorde welke andere gangen er nog vóór kwamen stond ik versted, omdat ik me die niet echt goed meer herinner. Maar goeie wijn hebben ze er zeker en vast !

's Anderendaags, na een goed verzorgd ontbijtbuffet met alles er op en aan, deed Neptune, onder leiding van Sonja en Hugo nog een pracht van een wandeling langs de Semois en over een kam tussen de rivierkronkels. Prachtige vergezichten ! Heel erg leuk vond Neptune dat ze halfweg, net op zo'n “mirador”, iedereen trakteerden op sinaasappelkwartjes en verder dat ze de wandeling lieten eindigen op ons favoriete terras, bij de bar van de avond ervoor. Een Orval in de zon : Neptuners weten waarom !!!

Ook het middagmaal was prima. Neptune (Uiteraard een visliefhebber !), en de meesten met hem, kozen voor een gebakken forel met amandelschilfers. Gezien de tevredenheid van Neptune en zijn volgelingen, denk ik dat we voor de komende jaren een vaste stek gevonden hebben te Herbeumont !

!! BELANGRIJKE MEDEDELING !!

DUIKSCHOOL MDC NEPTUNE

Zoals jullie wellicht reeds weten is het “opleidingskader” binnen Neptune niet erg ruim. Dit heeft uiteraard zijn gevolgen voor de zwembadopleiding van beginnende duikers. Tot en met de volledige opleiding van 1* duikers is er geen problemen, dit kunnen we nog in eigen beheer en zonder hulp van buiten af.

Moeilijker wordt het wanneer er kandidaten zijn voor het behalen van een 2* duikbrevet of hoger...

De zwembadopleiding en de theorielessen vormen geen probleem, de noodzakelijke open water proeven echter wel...

Gelukkig echter kunnen we hiervoor beroep doen op de medewerking van “die andere Mechelse duikclub”, Neptunus. Zij zijn bereid de noodzakelijke open water proeven af te nemen.

De enige voorwaarde, is dat je voor de duur van je opleiding 2° lid wordt bij Neptunus.

Een jaar lidmaatschap als 2° lid bij Neptunus kost 50€, hiervoor ben je volwaardig lid, worden al je buitenproeven afgenomen en gevalideerd, en heb je toegang tot de duikplas de Nekker.

Inschrijven kan mits invullen van onderstaand strookje en dit af te geven aan Jef Van Vaerenbergh.

Het verschuldigde lidgeld kan worden gestort op 320-0071533-17

2° lid NEPTUNUS

Naam en voornaam (in drukletters).....

Adres (straat) .....nr.....bus.....

Postcode.....Gemeente.....

Geboortedatum.....Telefoonnummer.....

Nr elementair brevet.....Hoogst gehomologeerd brevet/titel.....

E-mail.....Nationaliteit.....

Beroep.....

O Tweede lidmaatschap 55,00€ (reeds aangesloten bij NELOS via (club) :

Lidgeld te storten op : 320-0071533-17